

תוך הסתמכות על.. המועצה הישראלית לשלום ישראל-פלסטין. קובע המדינאי הבריטי הדגול: אפשר להשיג שלום כולל במרחב עכשיו - וייתכן שלעולם לא תחזור עוד הזדמנות כה טובה לכך

לפני חודשיים ביקר הלורד קארואון בירושלים, ושוחח עם שורה ארוכה של אישים ישראלים, מטרי קולק עד אורי אבנרי. היה זה חלק ממסע מקיף בכל רחבי המרחב, שבו התראה עם מנהיגי העולם הערבי ("העולם הזה" 1971).

בכתבה זו, שפורסמה ב"טיימס" של לונדון, מסכם קארואון את רשמיו. מעטים האנשים בעולם שיש להם ביטחון כה מרשימים להערכת המצב במרחב. כי לורד קארואון (ששמו, לפני קבלת תואר האצולה, היה רוי סוט) היה מושל מחוז שכב בימי מאורעות 1929, נציג בכיר של בריטניה בעבריהירדן, וראש מושלחת בריטניה באו"ם. הוא איש שיזם, שניסח ושכתב את קבלת החלטת מועצת הביטחון 242.

הכתבה הבאה, שהעתיק ממנה המציא לאורי אבנרי, מפרטת בלשון מאופקת, ולעיתים בלשון רמזים, על הפיתרונות שהוא מציג כעת:

- זניחת מדיניות השלבים של הנרי קיסינג'רי.
- החלטה חדשה של מועצת הביטחון לכינוס ועידת ז'נבה והכרה במלפסטינים.
- כינוס ועידת ז'נבה בהשתתפות ישראל ואש"ף. לשם כך הוא

מציע מבניקה מתוחכמת: הזמנת שני הצדדים עליידי שני היושבי ראש (ארצות הברית וברית המועצות), תוך הסכמתם האילמת של ישראל ואש"ף, אך מבלי לדרוש מהם הסכמה גלויה מראש.

מתן זכות של הגדרה עצמית הופשית לפלסטינים בשטחים המוחזקים, עליידי כינון מישטר ביניים בין יציאת צה"ל לבין הקמת המישטר החדש. קארואון אינו מפרט את טיב מישטר הביניים המוצע עליידי, אך בשיחות פרטיות הזכיר שמנהיגי הגדה הציעו שיגור צבא בלעריבי, שיחזיק בשטחים המוחזקים כמשך התקופה שבה יכריעו הפלסטינים על עתידם.

• ערובות בינלאומיות מרחיקות לכת לקיומה ולביטחונה של ישראל.

ראוייה לתשומת ליב מיוחדת הכרתו של קארואון בחשיבותם של הפלסטינים בכל הסדר אשר יקום. קארואון היה בעבר הסיד מושבע של המישטר האשמי, וגם עתה הוא מיוודר עם ראשי השילטון בעמאן. בתחלופת מועצת הביטחון 242 לא הזכיר את הפלסטינים כלל. מבחינה זו מרמזת כתבה זו על שינוי מכריע בהשקפתו, וגם בהשקפת המנהיגים הערביים בכלל והירדניים בפרט.

הזדמנות הדומים בכיירות מסוכנות לביטחונה של לבנון, ומוקדת לעניינם של הפלסטינים. אך אסור להן להסיח את הדעת מן העובדה שיהיה זה נס אם תימנע מילחמה כוללת נוספת במיזרח התיכון.

איש אינו מספק בכך שהמילחמה הבאה תהיה הרתי אסון ועקובת מדם הרבה יותר מן המילחמות הקצרות שקדמו לה, ב-1967 וב-1973.

הפעם לא תהיה זאת מילחמה מהירה כמירי בר, אלא ערים שלמות תועמדה בסכנה - דמשק, קאהיר ותליאביכ, למשל, ואין להוציא מכלל אפשרות אפילו את ירושלים. קשה להעי לות על הדעת את הנזק הנורא שייגרם לאזכי לופייה האזרחית.

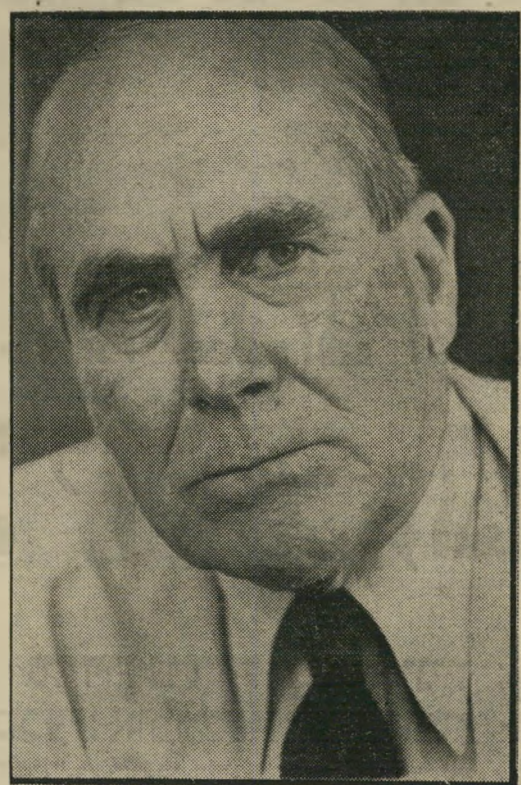
מילחמה נוספת טוביל אף להפסקת אספקתו של הנפט הערבי למערב, ולכן תהינה תוצאות קטלניות על הכלי כלה של ארצות המערב. ייגרם עימות בין שתי מעצמות העל, וזה עלול להוביל למילחמה גדולה עוד יותר.

האם ניתן למנוע

מלחמה חדשה?

לא תיעלמנה ולא תפוגנה, אלא תגברנה באופן נורא מכוח ההשתייה.

בינתיים מנסה כל אחד מן הצדדים להצדיק עמדות שליליות ותסרות ותחלת עליידי איזכור הצהרותיו הקיי צוניות של הצד השני בעבר. הערכים מצטטים את הכי רוותיהם של שרי ממשלת ישראל על הדברים שעליהם אין הם מוכנים לוותר. הישראלים מעלים מן העבר וחוזי רים על כל הכרזה קיצונית עיקשת של הערבים. אך השיאה הסופית תהיה כה נוראה, עדי כי על כל הנוגעים בדבר מוטלת האחריות לפי עוד כרי זמונעה.

הזדמנות הדומים בכיירות מסוכנות לביטחונה של לבנון, ומוקדת לעניינם של הפלסטינים. אך אסור להן להסיח את הדעת מן העובדה שיהיה זה נס אם תימנע מילחמה כוללת נוספת במיזרח התיכון.

איש אינו מספק בכך שהמילחמה הבאה תהיה הרתי אסון ועקובת מדם הרבה יותר מן המילחמות הקצרות שקדמו לה, ב-1967 וב-1973.

הפעם לא תהיה זאת מילחמה מהירה כמירי בר, אלא ערים שלמות תועמדה בסכנה - דמשק, קאהיר ותליאביכ, למשל, ואין להוציא מכלל אפשרות אפילו את ירושלים. קשה להעי לות על הדעת את הנזק הנורא שייגרם לאזכי לופייה האזרחית.

מילחמה נוספת טוביל אף להפסקת אספקתו של הנפט הערבי למערב, ולכן תהינה תוצאות קטלניות על הכלי כלה של ארצות המערב. ייגרם עימות בין שתי מעצמות העל, וזה עלול להוביל למילחמה גדולה עוד יותר.

תי תי מעצמות העל הייבות למלא את החיבויי תיהן כיושבות ראש ועידת ז'נבה. עליהן לפעול להשגת הסכם על הצורה, ההליכים והמטרות של ועידה זו. לא הישראלים ולא הפלסטינים צריכים לקבוע מי יש תתף בה. אף אחד מהם אינו חייב להכיר מראש בצד השני. אך אם יזמנו שניהם עליידי המעצמות להשי תתף בוועידה, אף אחד מהם אינו צריך ואינו יכול להתנגד להשתתפות הצד השני.

לאחר הכנות והתייעצויות מתאימות יתוו יושבי הראש את הליכי הוועידה, ויבהירו כי לא יהיה זה דיון פומבי גרידא, אלא מאמץ רציני וממושך לטפל בכל הבעיות התלויות ועמדות. באחדות מהן יש לטפל תחילה בוועי דות בלתי תלויות מוקדמות. כך יש לטפל בבעיות כגון קביעת גבולות קבועים, תוכנית נדיבה ליישוב הפליטים, תוכנית רב תדמייון להבטחת השיויון והחרות בירושלים, וצורת הממשל שיקום בשטחים המוחזקים לכשיוחזרו. לירדן תהיה עמדת מפתח בהסכם העתיד לקום, וגיי שתה הסכלנית, המרוסנת והעיקשת של ממשלת ירדן לאחרונה מבטיחה רבות לגבי העתיד. כבר זמן רב לפני ועידת ראבאט אמר המלך חוסיין: "ישראל הכריזה כי

הזדמנות הדומים בכיירות מסוכנות לביטחונה של לבנון, ומוקדת לעניינם של הפלסטינים. אך אסור להן להסיח את הדעת מן העובדה שיהיה זה נס אם תימנע מילחמה כוללת נוספת במיזרח התיכון.

איש אינו מספק בכך שהמילחמה הבאה תהיה הרתי אסון ועקובת מדם הרבה יותר מן המילחמות הקצרות שקדמו לה, ב-1967 וב-1973.

הפעם לא תהיה זאת מילחמה מהירה כמירי בר, אלא ערים שלמות תועמדה בסכנה - דמשק, קאהיר ותליאביכ, למשל, ואין להוציא מכלל אפשרות אפילו את ירושלים. קשה להעי לות על הדעת את הנזק הנורא שייגרם לאזכי לופייה האזרחית.

מילחמה נוספת טוביל אף להפסקת אספקתו של הנפט הערבי למערב, ולכן תהינה תוצאות קטלניות על הכלי כלה של ארצות המערב. ייגרם עימות בין שתי מעצמות העל, וזה עלול להוביל למילחמה גדולה עוד יותר.

..הסדרי הביניים נועדו להסיח את הדעת, לפלג ולהשהות הסדר כולל..."

לא תסבול מדינה עצמאית בפלסטין או בגדה המערבית לישראל אין כל זכות להגיע להחלטה מעין זו. גם לי אין. לאיש אין הזכות להגיע להחלטה זו. אלא לפלסטינים עצמם.

כן, הפלסטינים חייבים להחליט על גורלם שלהם. כל עוד נשללת מן הערכים בגדה המערבית רבית הזכות להתארגנות פוליטית, אך טיב עי הוא שהאירגון השיחרור פלסטין ידבר בי (המשך בעמוד 34)

התחדשו. הם מהווים הצגות צדדיות מטעות. הערכים מאבדים את תיקותם לזכות מחדש בשטחים שאבדו להם, ואת כבודם העצמי. הישראלים שוקעים באשלייה כי ביטחונם תלוי באייתור על דבר.

הגלישה המסוכנת נמשכת. הסיכויים להשיג את הסדר כולל נמוכים. הערכים מצטיידים מחדש בנשק. הישראלים מוסיפים לעמוד על סיפוח, על הקפת ירושלים הערבית מכל צידיה בשכונות יהודיות, ועל הקמת 50 יישובים יהודיים על אדמה ערבית בשטחים המוחזקים - 50 תמרורים בדרך לאובדן. הטראגדיה הולכת ומתסבחת עם התקרב מועד ההתפוצצות הי אדירה הסופית - לא מייך, אך כאוסן בלתי נמנע. דעת רבים - תוך שנה או שנתיים, לכל היותר.

דבר אחד ברור, מכל מקום: הפכנות

..כל ישוב יהודי על אדמה כבושה הוא תמרוד בדרך לאבדון..."

ההומה אדם של דמשק, בהאזנה לירות ברחובות ביי רות - בכל המקומות הללו נמשך ללא הרף הוויכוח הנור שן, והמתחות גוברת.

על רקע הוויכוחים הללו, הדיונים והיאוש, נראות הסכנות הגדולות כאילו הן רחוקות. הניסיונות נוסח צעדי אחר יצע, שנועדו להסיח את הדעת, לפלג ולהשהות.

הלורד מתאר כאן את טיורו שלו עצמו, מבלי לומר זאת במפורש.